Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26366
Copyright: Admont, Benediktinerstift

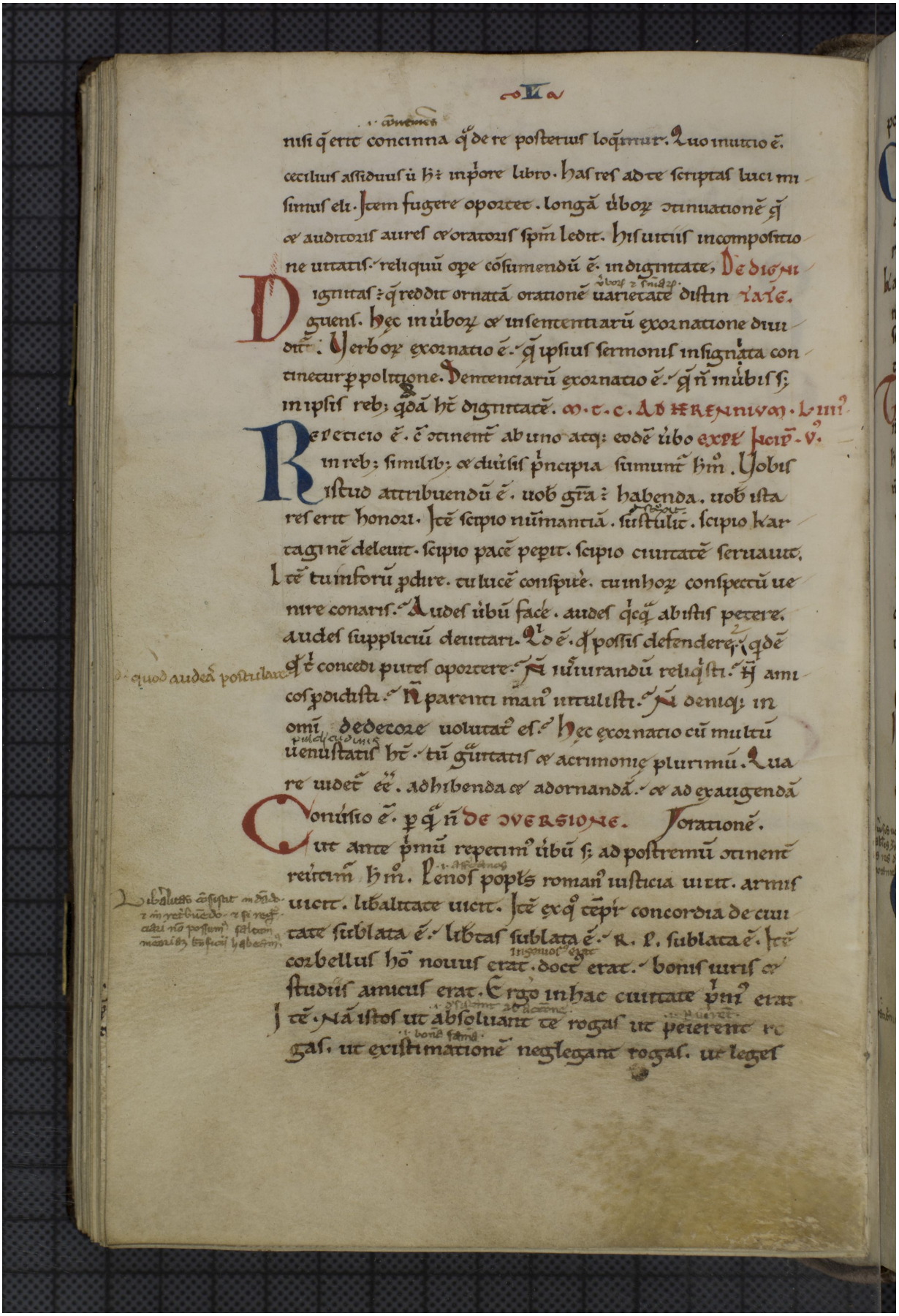

nisi q̃ erit concinna q̃ de re posterius loq̃ntur. Quo inuitio ē.
cecilius assiduus ū h: in pore libro. has res ad te scriptas luci mi
simus eli. Jcem fugere oportet. longā ūbor ornatione q̃
& auditorus aures & oratorus spm ledit. his uitiis incompositio
ne uitatis. reliquū ope cōsumendū ē. in dignitate, De digni
Dignitas: q̃ reddit ornatā oratione uarietate distin tate.
guens. hec in ūbor & in sententiarū exornatione diui
dit. Verbor exornatio ē. q̃ ipsius sermonis insignita con
tinetur p politione. Sententiarū exornatio ē. q̃ n̄ in ūbis s;
in ipsis reb; quā hē dignitatē. Ad Terentium. Lib. iii. c.
Reprehensio ē. ē ortinent ab uno atq: eodē ūbo expl. iii. v.
in reb; similib; & diuisis p̄ncipia sumunt hm. Vobis
istud attribuendū ē. uob grā: habenda. uob ista
res erit honori. Jcē scipio numantiā. sustulit. scipio Car
tagine deleuit. scipio pacē pepit. scipio ciuitatē seruauit.
Tē tu in forū pdire. tu lucē conspicere. tu in hor conspectū ue
nire conaris. Audes ūbū facere. audes q̃cq̃ ab istis petere.
audes supplicū deuitari. Quod ē. q̃ possis defendere. quod
quod audeā postulare q̃ē concedi putes oportere. Ni iurandū reliquisti. Hi ami
cos p dicisti. Ni parenti manū uitulisti. Ni denicq: in
omī dedecore uolutatē es. Hec exornatio cū multū
uenustatis hē. tū gūtatis & acrimonie plurimū. Qua
re uidet ēe. adhibenda & adornandā. & ad exaugendā
Conuisio ē. p q̃ n̄ de diuersione. oratione.
Ut ante p̄mū repetim ūbū s: ad postremū ortinent
reitim hm. Penes pop̄s romanū iusticia uitit. armis
uicit. libalitate uicit. Jcē ex q̃ cēpit concordia de ciui
tate sublata ē. libtas sublata ē. R. P. sublata ē. Jcē
corbellus hō nouus erat. doctus erat. bonis iuris &
studiis amicus erat. Ergo in hac ciuitate p̄mū erat
Jcē. Nā istos ut absoluant te rogas ut peterent re
gas. ut existimationē neglegant rogas. ut leges